

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमिलार्इ ज्ञानबाट शुद्ध सुगन्धित फूल बनाउन, तिमि काँडा बन्नु हुँदैन, काँडालार्इ यस सभामा ल्याउनु पनि हुँदैन।”

प्रश्न:- जो बच्चाहरू यादको यात्रामा मेहनत गर्छन् उनको लक्षण के हुन्छ ?

उत्तर:- यादको मेहनत गर्ने बच्चाहरू धेरै खुशीमा रहन्छन् उनको बुद्धिमा रहन्छ- अब हामी फर्केर जाँदैछौं। फेरि हामी सुगन्धित फूलको बगैंचामा जानु छ। तिमि यादको यात्राबाट सुगन्धित बन्छौ र अरूलाई पनि बनाउँछौ।

ओम् शान्ति । बागवान पनि बस्नुभएको छ, माली पनि छन्, फूल पनि छन्। यो नयाँ कुरा हो नि । यदि कुनै नयाँले सुने भने भन्छन्- यिनले के भन्दैछन् बागवान, फूल आदि यो के हो ? यस्ता कुरा त कहिल्यै शास्त्रमा सुनेकै छैन । तिमि बच्चाहरूले जान्दछौ, याद पनि गर्छन् बागवान, नाविकलाई । अहिले यहाँ आउनुभएको छ, यहाँबाट पार लिएर जान । बाबा भन्नुहुन्छ- यादको यात्रामा रहनु छ । आफूले आफूलाई हेर म कति टाढा गइरहेको छु ? कति आफ्नो सतोप्रधान अवस्था सम्म पुगेको छु ? जति सतोप्रधान अवस्था हुँदै जान्छ त्यति सम्भन्छन्- अब हामी फर्किरहेका छौं । कहाँसम्म हामी पुगेका छौं ? सारा आधार यादको यात्रामा छ । खुशी पनि चढिरहन्छ । जो जति-जति मेहनत गर्छन् त्यति उनमा खुशी आउँछ । जसरी परीक्षाको दिनमा विद्यार्थीहरूले सम्भन्छन्- हामी कहाँसम्म पास हुन्छौं । यहाँ पनि यस्तै हो- हरेक बच्चाले आफूलाई जान्दछन् हामी कहाँसम्म सुगन्धित फूल बनेका छौं ? कति अरूलाई सुगन्धित बनाउँछौं ? यो गायन पनि छ- काँडाको जंगल । त्यो हो फूलको बगैंचा । मुसलमानहरूले पनि भन्दछन्- भगवान्को बगैंचा । सम्भन्छन्, त्यहाँ एक बगैंचा छ, त्यहाँ जो जान्छन् उनलाई ईश्वरले फूल दिनुहुन्छ । मनमा जुन कामना हुन्छ त्यसलाई पूरा गर्नु हुन्छ । बाँकी यस्तो त होइन, कुनै फूल लिएर दिनुहुन्छ । जस्तो जसको बुद्धिमा छ त्यो साक्षात्कार हुन्छ । यहाँ साक्षात्कारमा केही पनि छैन । भक्तिमार्गमा त साक्षात्कारको लागि गला नै काट्छन् । मीरालार्इ साक्षात्कार भयो उनको कति मान छ । त्यो हो भक्तिमार्ग । भक्ति पनि आधाकल्प चल्यो नै छ । ज्ञान त छँदै छैन । वेद आदिको धेरै मान छ । भन्छन्, वेद त हाम्रो प्राण हो । अहिले तिमि जान्दछौ- यो वेद-शास्त्र आदि सबै हुन् भक्तिमार्गको लागि । भक्तिको कति ठूलो विस्तार छ । ठूलो वृक्ष छ । ज्ञान हो बीज । अब ज्ञानबाट तिमि कति शुद्ध बन्छौ । सुगन्धित बन्छौ । यो तिम्रो बगैंचा हो । यहाँ काँडा कसैलाई पनि भनिदैन किनकि यहाँ विकारमा कोही पनि जाँदैनन् । त्यसैले भनिन्छ यस बगैंचामा एउटा पनि काँडा छैन । काँडा हुन्छ कलियुगमा । अहिले हो पुरुषोत्तम संगमयुग । यसमा काँडा कहाँबाट आयो । यदि कोही काँडा बसेको छ भने आफूलाई नोक्सान पुऱ्याउँछ किनकि यो इन्द्रप्रस्थ हो नि । यसमा ज्ञान परीहरू बसेका छन् । ज्ञान डान्स गर्ने परीहरू छन् । मुख्य-मुख्यको नाम पुखराज परी, नीलम परी आदि-आदि छन् । तिनीहरू नै ९ रत्नको रूपमा गायन छ । तर ती को थिए ? यो कसैलाई पनि थाहा छैन । बाबा केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । तिमि बच्चाहरूको बुद्धिमा अब समझ छ, ८४ को चक्र पनि अहिले बुद्धिमा छ । शास्त्रमा त ८४ लाख बताएका छन् । मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ- तिमिले ८४ जन्म लियौ । अब तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । कति सहज छ । भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति, एक मलाई याद गर । अब तिमि बच्चाहरू सुगन्धित फूल बन्नको लागि आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालार्इ याद गर । काँडा नबन । यहाँ सबै मीठा-प्यारा फूल छन् । काँडा छैनन् । हो मायाको

२०७२ जेष्ठ २६ मंगलबार ०९-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन तुफान त आउँछ। माया यस्तो कडा छ, जसले भट्ट फँसाइदिन्छ। फेरि पश्चात्ताप गर्छन्— हामीले यो के गर्‍यौं। हाम्रो त गरेको कमाई सारा चट भयो।

यो हो बगैंचा। बगैंचामा राम्रा-राम्रा फूल पनि हुन्छन्। यस बगैंचामा पनि कोही त फस्टक्लास फूल हुँदै जान्छन्। जसरी मुगल गार्डनमा राम्रा-राम्रा फूल हुन्छन्। सबै जान्छन् हेर्नलाई। यहाँ तिम्रो पासमा त कोही पनि हेर्न आउँदैनन्। तिमी काँडाहरूलाई के हेर्न आउँछन्। गायन पनि छ— मूत पलीती...। बाबालाई जप साहेब, सुखमनी आदि सबै याद थियो। अखण्ड पाठ पनि गर्थे ८ वर्षको हुँदा पटुका बाँध्दथे, मन्दिरमा रहन्थे। मन्दिरको सारा जिम्मेवारी (चार्ज) म माथि थियो। अहिले सम्भन्छन्— मूत पलीती कपडा धुनुको अर्थ के हो। महिमा सारा बाबाको नै हो। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— राम्रा-राम्रा फूल लिएर आऊ। जसले राम्रा-राम्रा फूल ल्याउँछन्, उनीहरू राम्रा फूल मानिन्छ। सबैले भन्छन्— हामी श्रीलक्ष्मी-नारायण बन्छौ, त्यसैले मानौं गुलाबका फूल भए। बाबा भन्नुहुन्छ— ठीक छ तिमी बच्चाहरूको मुखमा गुलाब। अब पुरुषार्थ गरेर सदा गुलाब बन। अनगिन्ती बच्चाहरू छन्। प्रजा त धेरै बनिरहेका छन्। त्यहाँ हुन्छन् नै राजा, रानी र प्रजा। सत्ययुगमा मन्त्री हुँदैन किनकि राजामा नै शक्ति रहन्छ। मन्त्री आदिबाट राय लिनुपर्ने आवश्यकता रहँदैन। नत्र राय दिने ठूलो हुन्छ। त्यहाँ भगवान्-भगवतीलाई रायको आवश्यकता पर्दैन। मन्त्री आदि तब हुन्छन्, जब पतित हुन्छन्। यहाँको नै कुरा हो, अरू कुनै खण्ड होइन, जहाँ राजाहरूले राजाहरूलाई शिर भुकाउँछन्। यहाँ नै देखाइन्छ ज्ञान मार्गमा पूज्य, अज्ञान मार्गमा पुजारी। ती डबल ताज, यिनी सिंगल ताज। भारतवर्ष जस्तो पवित्र खण्ड कुनै छैन। प्याराडाइज बहिश्त थियो। तिमी त्यसको लागि नै पढ्छौ। अब तिमी फूल बन्नु छ। बागवान् आउनुभएको छ। माली पनि छन्। माली नम्बरवार हुन्छन्। बच्चाहरूले पनि सम्भन्छन्— यो बगैंचा हो यसमा काँडा छैनन्, काँडाले दुःख दिन्छन्। बाबाले त कसैलाई दुःख दिनुहुन्न। उहाँ हुनुहुन्छ नै दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता। कति मीठो बाबा हुनुहुन्छ।

तिमी बच्चाहरूको बाबामा प्यार (लभ) छ। बाबाले पनि बच्चाहरूलाई प्यार गर्नुहुन्छ नि। यो पढाइ हो। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीहरूलाई प्राक्टिकलमा पढाउँछु। यिनी पनि पढ्छन्। पढेर फेरि अरूलाई पढाऊ ताकि अरू पनि काँडाबाट फूल बनून्। भारतवर्षलाई महादानीको रूपमा गायन छ किनकि अहिले तिमी बच्चाहरू महादानी बन्छौ। अविनाशी ज्ञान रत्नको तिमी दान गर्छौ। बाबाले सम्भाउनुभएको छ— आत्मा नै रूप-बसन्त हो। बाबा पनि रूप-बसन्त हुनुहुन्छ। उहाँमा सारा ज्ञान छ। ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, त्यो अथोरिटी छ नि। ज्ञानको सागर एक बाबा हुनुहुन्छ यसैले गायन छ— सारा समुद्रलाई मसी बनाए पनि सकिँदैन। अनि फेरि एक सेकेण्डमा जीवनमुक्तिको पनि गायन छ। तिम्रो पासमा कुनै शास्त्र आदि छैन। त्यहाँ कुनै पण्डित आदिको पासमा गए भने सम्भन्छन्— यी पण्डित धेरै पढेका, विद्वान हुन्। यिनले सबै वेद-शास्त्र कण्ठ गरेका छन्। फेरि संस्कार लिएर जान्छन्, त्यसैले सानो बच्चादेखि नै त्यही अध्ययन गर्छन्। तिमी संस्कार लिएर जाँदैनौ। तिमी पढाइको रिजल्ट लिएर जान्छौ। तिम्रो पढाइ पूरा भएपछि रिजल्ट निस्कन्छ र त्यो पद पाउँछौ। ज्ञान लिएर जाँदैनौ जुन कसैलाई सुनाउनु परोस्। यो त तिम्रो पढाइ हो, जसको प्रारब्ध नयाँ दुनियाँमा मिल्छ। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्भाउनुभएको छ— माया पनि कुनै कम शक्तिमान् छैन। मायामा शक्ति छ दुर्गतिमा लिएर जानको लागि। तर त्यसको महिमा कहाँ

२०७२ जेष्ठ २६ मंगलबार ०९-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन गरिन्छ र। त्यो त दुःख दिनमा शक्तिमान् छ नि। बाबा सुख दिनमा शक्तिमान् हुनुहुन्छ। यसैले उहाँको गायन छ। यो पनि ड्रामा बनेको छ। तिमी सुख पनि पाउँछौ भने दुःख पनि पाउँछौ। हार र जित कसको हुन्छ, यो पनि थाहा पाउनु छ नि। बाबा पनि भारतमा आउनुहुन्छ, जयन्ती पनि यहाँ नै मनाइन्छ। यो कसैलाई पनि थाहा छैन— शिवबाबा कहिले आउनुभयो, आएर के गर्नुभयो? नाम-निशान नै लोप गरिदिए। कृष्ण बच्चाको नाम राखिदिए। वास्तवमा प्यारा बाबाको महिमा बेग्लै, कृष्णको महिमा बेग्लै छ। उहाँ निराकार, उनी साकारी हुन्। कृष्णको महिमा हो सर्वगुण सम्पन्न ... शिव बाबाको यस्तो महिमा गर्दैन्। जसमा गुण छन् उसमा अवगुण पनि हुन्छन्। त्यसैले बाबाको महिमा नै अलग छ। बाबालाई अकालमूर्त भनिन्छ नि। हामी पनि आकालमूर्त हौं। आत्मालाई कालले खान सक्दैन। आत्मा अकालमूर्तको यो तख्त हो। हाम्रो बाबा पनि अकालमूर्त हुनुहुन्छ। कालले शरीरलाई मात्र खान्छ। यहाँ अकालमूर्तलाई बोलाउँछन्। सत्ययुगमा बोलाउँदैन् किनकि त्यहाँ त सुख नै सुख हुन्छ। यसैले गायन पनि छ— दुःख में सिमरण सब करें, सुख में करें न कोई। अहिले रावण राज्यमा कति दुःख छ। बाबाले त स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, फेरि त्यहाँ आधा कल्प कसैले पनि पुकाउँदैनन्। जसरी लौकिक पिताले बच्चाहरूलाई शृङ्गार गरेर वर्सा दिएर स्वयं वानप्रस्थमा जान्छन्। सबै कुरा बच्चाहरूलाई दिएर भन्छन्— अब हामी सत्सङ्गमा जान्छौं। केही खाने कुरा पठाउँदै गर। उहाँ बाबा त यस्तो भन्नुहुन्न नि। उहाँ त भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू म तिमीलाई विश्वको बादशाही दिएर वानप्रस्थमा जान्छु। म कहाँ भन्छु र— खानको लागि पठाउँदै गर। लौकिक बच्चाहरूको त कर्तव्य नै हो बुवाको सम्हाल गर्नु। नत्र कसरी खान्छन्। उहाँ बाबा त भन्नुहुन्छ— म निष्काम सेवाधारी हुँ। मनुष्य कोही पनि निष्काम हुन सक्दैनन्। भोकले मर्छन्। म भोकले कहाँ मर्छु र, म त अभोक्ता हुँ। तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको बादशाही दिएर म गएर विश्राम गर्छु। फेरि मेरो पार्ट बन्द हुन्छ। फेरि भक्तिमार्गमा शुरू हुन्छ। यो अनादि ड्रामा बनेको छ, जसको रहस्य बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ। वास्तवमा तिम्रो पार्ट सबैभन्दा धेरै छ, त्यसैले इनाम पनि तिमीलाई मिल्नु छ। म आराम गर्छु, तिमी फेरि ब्रह्माण्डको पनि मालिक, विश्वको पनि मालिक बन्छौ। तिम्रो नाम ठूलो हुन्छ। यो ड्रामाको रहस्य पनि तिमी जान्दछौ। तिमी हौ ज्ञानका फूल। दुनियाँमा एक जना पनि छैनन्। रात-दिनको फरक छ। उनीहरू रातमा छन्, तिमी दिनमा जान्छौ। आजकल हेर वन उत्सव गर्छन्। अब भगवान् मनुष्यहरूको वनोत्सव गरिरहनुभएको छ।

बाबालाई हेर कस्तो कमाल गर्नुहुन्छ, मनुष्यलाई देवता, रंकलाई राजा (राव) बनाउनुहुन्छ। अब बेहदका बाबाबाट तिमी व्यापार (सौदा) गर्न आएका छौ, भन्दछौ— बाबा हामीलाई रंकबाट राजा बनाउनुहोस्। उहाँ त धेरै राम्रो ग्राहक हुनुहुन्छ। उहाँलाई तिमी भन्दछौ— दुःख-हर्ता सुख-कर्ता। उहाँ जस्तो दानी कोही पनि छैन। उहाँ हुनुहुन्छ सुख दिनेवाला। बाबा भन्नुहुन्छ— भक्तिमार्गमा पनि मैले तिमीलाई दिन्छु। यो ड्रामामा निश्चित छ, साक्षात्कार आदिको। अहिले बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ, मैले के गर्छु। पछि गएर सम्भाइरहनु हुनेछ। आखिर अन्त्यमा तिमी नम्बरबार कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छौ। यो सबै ड्रामामा निश्चित छ, फेरि पनि पुरुषार्थ गराइन्छ, बाबालाई याद गर। अवश्य यो महाभारत लडाईँ पनि हो। सबै खतम हुन्छ। बाँकी तिमीहरू मात्र रहन्छौ फेरि तिमीले विश्व माथि राज्य गर्छौ। अहिले बाबा तिमीलाई पढाउन आउनुभएको छ। उहाँ नै

२०७२ जेष्ठ २६ मंगलबार ०९-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन ज्ञानसागर हुनुहुन्छ। यो पनि खेल हो, यसमा अलमलिने कुरा छैन। मायाले तुफान ल्याउँछ। बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— यससँग नडराऊ। धेरै खराब-खराब संकल्प आउँछन्। त्यो पनि तब, जब बाबाको गोद लिन्छौ। जबसम्म गोद लिएका हुँदैनौ, त्यति बेलासम्म मायाले लड्दैन। गोद लिइसकेपछि मात्र तुफान लाग्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— गोद पनि सोचेर लिनु छ। कमजोरहरू फेरि प्रजामा आउँछन्। राजाई पद पाउनु त राम्रो हो नत्र दास-दासी बन्नु पर्नेछ। यो सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राजधानी स्थापना भइरहेको छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रूप-वसन्त बनेर अविनाशी ज्ञान रत्नको दान गरेर महादानी बन्नु छ। जो पढाइ पढ्छौ त्यो अरूलाई पनि पढाउनु छ।
- २) कुनै पनि कुरामा अलमलिनु वा डराउनु हुँदैन, आफ्नो सम्हाल गर्नु छ। आफूले आफैँसँग सोध्नु छ— म कुन प्रकारको फूल हुँ ? मभित्र कुनै दुर्गन्ध त छैन।

वरदानः— ज्ञान स्वरूपको विशेषताद्वारा संस्कारको टक्करबाट बच्ने, कमल पुष्प समान न्यारा र साक्षी भव

संस्कार त अन्त्यसम्म कसैको दासीको रहन्छ, कसैको राजाको। संस्कार बदलियोस्, यसको प्रतीक्षा नगर। बरू ममाथि कसैको प्रभाव नपरोस् किनकि एक त हरेकको संस्कार भिन्न छन्। दोस्रो, मायाको पनि रूप बनेर आउँछन्। यसैले कुनै पनि कुराको फैसला मर्यादाको रेखाभित्र रहेर गर। भिन्न-भिन्न संस्कार भएर पनि टक्कर नहोस् यसको लागि ज्ञानस्वरूप (नलेजफुल) बनेर कमल पुष्प समान न्यारा र साक्षी बन।

स्लोगनः— हठ वा मेहनत गर्नुको सट्टा रमणिकतासँग पुरुषार्थ गर।